

У име Оца и Сина и Светога Духа

Нека је срећан и Богом благословен данашњи дан и ово свето место, браћо и сестре, у коме нас је Господ сабрао са разних страна да узнесемо молитве наше Господу, да извршимо освећење овога новог и дивнога храма и да нађемо лека душама нашим које су рањене гресима, да видимо како можемо душе своје да спасавамо. Велика је милост Божија браћо и сестре да нам је дао овако диван, сунчан и топао дан у ово време године. Овај храм овде поникао је у овој пустињи Божијој као што рече свети псалмопевац Давид *ѿроцвѣѣаће као крин ѿусѣиња ѿвоја Госѿоде*. И ово је један дивни цвет, један дивни крин у овом овде пустој месту, далеко од живота, далеко од цивилизације, али веома близу Богу и Царству небескоме. За ово место нико није знао док није овде дошао отац Јаков са својим сабратама, и који су се почели трудити овде од пре пет година на стварању ове светиње, на отварању овога духовнога огњишта, браћо и сестре, на коме можемо да долазимо кад год имамо потребе духовне, да се огрејемо, да душе своје напојимо речју Божијом, да примамо овде Свете Тајне и да тако живећи и ми угађамо Богу. Заиста је велико и преславно чудо Божије! Како су ова два човека успели за ово кратко време у оваквом беспућу да подигну овакву дивну богомољу. То није могло бити без помоћи Божије и без благодати Божије. Али исто тако није могло бити и без помоћи верних хришћана из ближе и даље околине који су прискочили у помоћ овој братији овде, помогли са разних страна: неко прилогом, неко радом, неко молитвом својом, у сваком случају ова светиња се подигла и Богу хвала данас смо је осветили и предали је на употребу овог манастира и целог овог краја овде.

Има ова црква дивног једног покровитеља свог коме је посвећена, преподобни Антоније Велики, оснивач пустињског монаштва. Он је цео живот свој провео у пустињи, у посту и молитви, и природно је да ова светиња у овој пустињи овде буде посвећена њему. Нека би свети Антоније био путовођа и оцу Јакову

и његовом брату Натанаилу који су ово дело створили, да имају њега за пример и углед у своме животу, да иду његовим стопама и стопама наших светитеља из народа нашега који Богу служише сваки на свој начин и Богу угодише.

Основно је, браћо и сестре, да чувамо и сачувамо веру православну, ону коју су нам апостоли предали преко светих Отаца а у нашем народу насадио и учврстио свети отац наш Сава и остали светитељи из рода нашега, све до владике Николаја и оца Јустина Ћелијског. Они су нама трасирали пут, они су нама показали правац и начин како треба да живимо, како своју веру да држимо. Да верујемо православно и да живимо православно. Да живимо по заповестима Божијим онако као што свето Јеванђеље проповеда и Господ у њему заповеда. Јер само када је то двоје удружено, удружено права вера и прави живот по делима, по Јеванђељу Божијем, онда човек може да има наду да иде правим путем и да се нада на милост Божију да ћемо када пођемо одавде и ми се наћи у Царству Христовоме које је обећао онима који га љубе. А љубе га они који држе Његове заповести. То не кажем ја, то каже свето Јеванђеље, то каже сâм Господ својим божанским устима.

Нека би Господ дао да нам овај данашњи дивни лепи дан буде свима на радост духовну. Захваљујемо се посебно оцу Јакову, оцу Натанаилу на њиховоме труду који су уложили овде, али се захваљујемо и свима онима који су на било који начин допринели да се ово дело Божије започне и успешно заврши. Да би нам свима служио овај манастир као пример како треба да живимо и да се спасавамо, да би смо дошли тамо где се наши светитељи налазе, у царство Христа Бога нашега и да тамо са свима њима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен празник и овај дан.